

ପ୍ରକାଶନ ମଧ୍ୟମ ଏବଂ ଚାରି ସହାୟତାମଧ୍ୟ!

శ్రీరామ రామ రామేతి
రమే రామే మనోరమే
సహస్ర నామ తత్తుల్యం
రామనామ

మికిమీరినప్పుడు, మంచివారికిర్శన
కయైనప్పుడు అవశారాలు ఎత్తి దుష్టి
క్షణ, శిష్ట రక్షణ, దర్శనసాపన చేస్తాడని
భగవద్గీతలో స్వయంగా తే
కృష్ణ వరమార్ప చెప్పి
ఉన్నాడు. ముఖ్యంగా
మనమ తెలిసిన దశావశ
రాలలో వామన, శ్రీరామ,
వరశురామ, తే కృష్ణ
లవశారాలు

మాత్రం మానవ రూప అవశా
 రాలు.
 ఎల్లినది మానవశార
 మైనా మాధ వృగీా అనని
 కీర్తి సర్వ జగత్తులోనూ
 వాయించింది. యుగాలు గడి
 చినా త్రీమహంద్రుడు
 ప్రజల మనస్సుల్లో మర్యాద
 పురుషోద్ధమునిగా నేటికే
 నిలిచి ఉన్నాడు.
 ఆదిచి వార్షీకి మహాముని
 ముఖుభ్యం నుండి వచ్చిన రామ
 కథా మకరండాన్ని గ్రహించిన
 వార్ జన్మ దుఖాన్ని వ్యాధుల
 వల్ల వేళ్ళ బాదలను, మునలి
 తనంలో కలిగే బాదలను మరణ
 భయాన్ని పొందరు. త్రీమహ
 కథా పరసం వల్ల అంతరంలో విష్ణు
 లోక ప్రాప్తి రద్యుమని మన పూర్వులు
 చెప్పారు. ఈ మహారలంలో (భూమి) వర్ష్యాల,
 సదులూ ఎంత కాలం పరప నిలిచి ఉంచాయో
 అంతకాలం దాకా త్రీమాయణం చూడా లోకాల
 స్వించేలోనూ ప్రచారంలో ఉండగలదు.
 ఎందుకంటే రామాయణం లో హృదయాన్ని

శక్ని కథ ద్వారా మానవాలికి మార్గదర్శనం చేసి
సుఖాపీత రత్నాలు ఎన్నో చెప్పారు. మానవజాతి
మనుగడ ఉన్నాన్నట్టు రా. కథ నిలిచి ఉంటుంది
పాఠయడదమంటా ఏ నాటికే జరగడు. రా
గ్రంథం మానవ జీవితాన్ని సుఖప్రదం చేసుకునే
దురు గల్లికంగా ఉపకల్పిస్తుంది. అంతటి మహా
కావ్యాన్ని రచించిన వార్షికి మహాకి దస్యవా
దాలు తెలుపులినిన దినం శ్రీరామ నవమి
పర్వదినం.

ఏ విధంగా జరుపుకోవాలి?

ఈ రోజున ఉపాన్సత్రమాచరించాలి. నీలు కావుల్లి ఏకబుక్కం చేయమన్న. ఉదయాన్నే స్నానికాలు చూర్చి చేసి 'సవమ్మా' అంగభూతేన ఏకభూతేన రాఘవ, ఇక్కాయ వంశ కీలక ప్రీతి భద్రప్రీయ' అని సంకల్పం చెప్పుకోవాలి. తర్వాత విధివిధానంగా పూజల చేసి గండం పుష్టాశ్రీరులు తలిపిన నీళింపి అప్పుమీయాలి. వడపుప్పు పానకం ప్రసాదంగా స్వీకరించాలి. దైత్యశుద్ధ సవరాతులు ఈ తొమ్మిది రోజులు రామాయణ గ్రంథ పతనం చేయడం ముక్కిసి పోసం. లేదా నుండరాకాండ పారాయణ చేసినా అంతి ఫలితం ఉంటుంది. నుండరకాండ పారాయణం

విరాపులు: డి. వి.ఆర్. బాబుర్

సీతారాముల కల్యాణము చేతము రారండి...

చలువ పండిత్, మి
యాల పొడి, ఏలకుల
పొడులతో కియ్యచే
పొనకం, పదప్పు,
కొబ్బరి ముక్కలు...
ఎంతో కియ్యచే
పండగ, అండకే 'శ్రీ
మనీనామమెంతో' రు
రా' అన్నారు. కియ్య
రామనామాస్తి జపిం
నంత మాత్రానే నకల
పాపాలూ తొలిగిపోర
యంటారు పెద్దలు.
రామ' లనే పదం ప్ర
నంత మాత్రానే విష్ణు

పూర్వమం చదివిన
ఫలితం పస్సుండని
స్వయంగా శిష్టుడు పార్వతీదేవికి వివరించాడు
రాముడు... సుగ్రింగాల్ని రాముడు, సకలసాంగాల్ని
రాముడు, పితృవాక్యాలకుడు. ఎవర్చీప్ప
కుడు, భ్రాతువీమెతురు... అబ్బో! ఒకటేంటి
లోకంలో ఉన్న విశేషాలన్నీ రాముడికి పెంద
తాయి. దశరథ రాముడు, సీతారాముడు, లో
భిరాముడు, జగదభిరాముడు... రాముడు
రాముడే. 'రాముడికి సాటి రెండవ శివము లే
లన్నీ' అన్నాడు దశరథి శర్షకార్యాలు కంచర్ల
గోవస్తు. భాగవత రచన చేస్తూ 'పురికించెది
వాడు రామభద్రుంండు' అన్నాడు పోతన. తన
కీర్తనలను శ్రీరామునికి అంకితం చేశాడు
శాగయ్య.

ದೂರವಾಗಿಲ್ಲಿ ಮನ್ಯ, ಹುರ್ಡು, ವರಾಚು, ವಾಮನ, ನಾರೀಯಾ... ಈ ಲವರಾಲನ್ನೀ ಜಂತುಕೋಟಿಕಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ರಾಮವಾರದ ಮಾತ್ರಮೇ ಮಾನವುಲು ಗೌರವಂ ತಿಂಸುಹವಚಿನ ಅವಶಾರಂ. ರಾಮುದು ತಂಡಿಕಿ ಇಚ್ಛಿನ ಮಾನ ನಿಲಬೆಣ್ಡಾದು. ಪಟ್ಟಾರ್ಥಿಕೆಂ ಚೇಸ್ತಾನಂತೆ ಹಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯಾಲು ವೆಚ್ಚುಂದೆ ಕುಂಪಿಲೆದು. ರೆಂಡಿಲೀಕಿ ಬೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಂದಿನಿನಿ ಸ್ವಿರಫ್ಜುದು ರಾಮುದು. ಅರಣ್ಯವಾಸಾನಿಕಿ ಒಂಟರಿಗಾ ಬಯಲ ದೇರುತ್ತಂತೆ. ಸೀರಾಲಕ್ಷ್ಯಾಣಿಲು ಕೂಡಾ ಎಂಬ ವನ ನಂತೆ ವದ್ದುನಿ ವಾರಿಂಚಾದು. ರಾಮುಡಿನಿ ವಿಡಿವಿದೆ ಟ್ಯಾಲೆಮನ್ಯಾರು. ರಾಮುನಿನೀ 14 ಸಂವರ್ಗಾಯ ಅರಣ್ಯವಾಸಂ ಹೇಳಿ, ಆಯನ ಕ್ಷಮಣಿಲ್ಲಿ ಪಾಲುವಂತಹಮನ್ಯಾರು. ಉಂದಕೆ ಸೀರಾರಾಮುಲ ದಾಂವರ್ತಂ ಅನ್ಯೇನ್ಯ ದಾಂವರ್ಗಾನಿಕಿ. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಯಾಣಿಲ ಅನುಭಂದಂ ಅಸ್ವಾದಮ್ಯುಲ ಬಂಡಾನಿಕೆ ಪ್ರತೀಕುಲಗಾ ನಿಲುಪ್ಪನ್ಯಾಯ. ಮನಂ ಸೀರಾರಾಮಕ್ಕಾಣಂ ಏಟಾ ವೈಶಿಘಂಗಾ ಚೇಮು ಕೋವದಾನಿಕಿ ಕಾರಣಂ ಅದೇ! ಸೀರಾ ಕಲ್ಯಾಣ ವೈಶಿಖಮೆ, ರಾಮ ಕಲ್ಯಾಣ ವೈಶಿಖಮೆ' ಅನಿ ರಾಮ

శ్రీదేవికి వివరించాడు.
మమడు, సకలగుణాల్ని
వెను. ఏకప్పుత్తీవ్ర
.... అబ్బో! ఒకబేయి,
ఎన్నీ రాముడికి చెందు
నీ, నీశారాముడు, లోకా
ముదు... రాముడు
బేయి రెండవ ద్వాము లేది
పతకారూరు కఠవర్ర
చేస్తూ పరికించెడి
అన్నాడు పోతన. తన
ఉంకితం చేశాడు

స్వి, కూర్చు, వరాహ,
నీ లవపూరాలన్నీ
చిననవి. ఆముఖపారం
శరవం శీసుకుపచిన
అడ్రికి ఇచ్చిన హాట
ం చేస్తాసంటే పొంగిపో
ంచె కుంగిపోలేదు.

చినిన స్తోత్రభజ్ఞుడు
కి ఒంపరిగా బయలు
యలు కూడా ఎంట వస్తూ
.. రాముడిని విడిచిపై
14 సంవర్గాలు
నన క్రూ సుఖాలలో
ఉదకే నీశారాముల
ంపశ్రావికి.
వం అస్తుదమ్ముల
యలున్నస్వాయి. మనం
~ వైపుంగా చేసు
! నీశా కల్యాణ వైభో
గమ్మే' అని రామ

మారుమ కల్యాచాన్ని
పు. దర్శాన్నికి ప్రతీ
పు. మానవులకు
గొరవం తల్లిం
రణ్యవానం
ప్పునంహారం
మ. గుహాడు.
జటాయు
గ్రిప్పులతో
ందు.
న
సర్వ
నికి,
దానికి

ಜಾಲನು
 ರಹಣಂ.
 ಕುರಿಸೆ ರ
 ಉಪ್ಪುತ ಪ
 ಚ್ಚಕ್ಕಿವಾಲ
 ವಂಶೀ, ಹಂ
 ಲನಿ ಮುಹೂರ
 ಶಿಂದಾರು. ಎಂ
 ದೈವಪ್ರಮಾಣುತ
 ಇವವಾನಿಕಿ ಇ
 ಪಾಪಾಲು ಮ
 ರಾಗ್ನಿ ನುಂಡಿ
 ಚೇವಾರಿತೆ ಸ
 ತಿಂಬಾವರಂ

ప్రశ్నలు

ముఖ్యాల
సిరుల
మానం
రమజాన్

పుహూల సిద్ధుల
రాల వసంతం రుషుజాన్ మాసం రానే
అంది. విశ్వమానవ నముదాయాన్ని తన
కరుఱతో కప్పెయడానికి వసంత
ా వచ్చి. పుట సుగంధాలను వెదజల్లు
ానవ సహజ లోపాలను నరిదిచ్చుకోడా
ంకిలమైన జీవితాలను పుస్తిరం చేసుకో
వాటాలు దూరంగా మానవీయ నుగు

రోజు నియమాలే

పుణ్యంలో ఏ మాత్రం కొరక కలగడు.'
 రు పుష్టార్జుని విని ప్రజలు ఎంతగానో
 నంతరిషించారు. కొంతమంది నసదేవు నివ్యక్తి
 కోస 'ఇష్టార్ చేయించే స్థామత లేని చేదవారు
 ఇంతగొప్ప పుణ్యానికి దూరమైపోతారుగడా!'
 అని అడ్డారు. తప్పుడు ప్రవక్తమహానీయులు,
 'కొద్ది మళ్ళీగలో లేక గుక్కెడు మంచినీళ్ళలో'
 ఇష్టార్ చేయించినా ద్వాధం వారికి కూడా అదే
 పుణ్యపులాన్ని ప్రసాదిస్తాడు.' అని చెప్పారు.

అల్లూపా ప్రత్యక్ష లనుగ్రహం
 అందుకొని వివిధ రఘుజ్ఞానీలో ఆరాదనల వట్ట ప్రత్యేక
 శక్తిను, ప్రొమసు పెంపాండించుకొని ఉపవాస (రోజ్యా)
 ప్రతాన్ని ప్రారంభించాలి. ఫర్మ, సున్సుత్, నథిలే లక్షోపాటు,
 ప్రత్యేకంగా 'రచావీహో' నమాజులు ఆచరిస్తూ, ఎక్కువగా
 నశ్యార్యాలు ఇచ్చరించడానికి ప్రయత్నించాలి. ఎందుకంటే,
 ఈ మాసం దేవుడు మానవాళికి ప్రసాదించిన లనంబ్యాక్
 అనుగ్రహాల్లో అవ్యాపక విలువైన కానుక. దీని ఔన్నత్యానికి
 సంబంధించి వివిధ ఖురాన్ లనేక కారణాలు చెప్పాడి.

నమస్త మానవజాతికి మార్గదర్శక గ్రంథమన ఖుర్చానీ రమ
 జానీ మానసంలోనే అపరించింది.
 మానషుల మానసిక, ఆధార్యైతిక వికా
 సానికి మహాత్మరాయా ఉపక్రమించే ఉప
 వాన ప్రతం రు మానసంలోనే విద్రిగా
 ప్రకటించబడింది. వెయ్యి మానసల
 కూడా విలువైన రాత్రి అని చెప్పుబడిన
 'ల్లిలిరుల్ బుద్ది కూడా రు మానసం
 లోనేఉంది. ఉండుకే దీనికి ఇంతటి
 ప్రాముఖ్యత ఏర్పడింది.
 కసుక రు మానసంలో అల్లూచూ
 తో సంబంధాన్ని పటిష్ఠ పరచుకోవాలి. మొక్కులుగొ
 కాకుండా మనస్సుప్రాతిగా ఆరాధనలపులు శ్రద్ధపరించాలి.
 పచ్చాశులు వంటి వెద్దిచేచూలను ఉండిపుట్టి కాకుండా

చిత్రపుద్రి ప్రవానంగా నెరవేరాలి. అరాదునల ప్రభావం పూర్తిగా విరంపై వడేలా ఉండాలి. దానఁరాలు అధికంగా చెయ్యాలి. పేదలనువ్వేవారు పాదలు, అనాదలు అట్టగ్నిల్లు,

వల్క్‌ల్స్ నగ్గి దేవుని మష్టంచిన అభివృద్ధి

పరుగత్తని జింక చిరుతతు ఆహారమ్మారుంది. చిరుత పరిగెత్తుకుంటే ఆకర్షిక లబమచేస్తుంది. అంటే, పదుగైలైనే రు రెండూ అడవిలో బిలీకిడి. విశ్వాసు 'జీవితం కూడా 'గమ్ము' కాదు, అదొక గొప్ప 'పరుగు పందెం' అంటుంది బైబిల్ (పాట్ 12:10). ఆ పందెంలో దాటే అనేక మైలు రాస్తే మనం ఎదుర్కొనే పరీక్షలు, వాస్తవానికి అభ్రా హాహము జీవితం కూడా ఎన్నో పరీక్షలలో గొప్ప పరుగు పందెం లాగే సాగింది. 'నీ నస్తులాన్ని, సీవాక్షను వదిలి నేను చూపించే దేవానికి వెళ్లు' అన్న దేవుని అడశంలో కూడిన మొదట పరీక్షలో అయిన విశ్వాసు జీవితం, పరీక్షలూ అరంబమ య్యాయి. అలా వాగ్గున దేవానికి వచ్చి అక్కడి కయ్య తమ్ముచున్నించుకు రుజ్జి వెల్లింగా రావడం ఆయనకు మరొక పరీక్ష, తన సోదరుని కుమారుడైన లోరులో విడిపోడం, తర్వాత సాధొమ రాజుల్ని గెలవడం, భార్య శారా బల పంతం చేస్తే హాగరును పెళ్ళించున్నికోవడం, పిదప హాగరును, ఆమెకు పుట్టును ఇప్పాయేలును కూడా అనాథలూగా పదిలేయాల్సి రావడం, ఇవస్తే పెద్ద పరీక్షలే. కానీ ఏకైక కుమారుడైన ఇస్సాచును బలి ఘ్యమని దేవుడాదేశించడం మాత్రం అభ్రాహముకు విషమ పర్టీ, అయితే ఆ అందులోనూ గలిచి అభ్రాహము విశ్వాసులకే జనుపదయ్యాడు. అతని హూర్యామం 'అభ్రాము' అంటే 'గొప్ప తండ్రి' అని, దేవుడిచ్చిన 'అభ్రాహము' అనే పేరుకేమో 'జనాంగాలకు తండ్రి' అని అర్థం. ఆయనకనులు పిల్లలే కాకపోగా 'అభ్రాము' అనే పేరుకే సార్థకత లేని పరిస్థితుల్లో, చివరి విషమ పరీక్షల్లోనూ నెగ్గి దేవుని కృపలో కడు వ్యధాఘ్యంలో తండ్రి అయ్యాడు. యాచు, ఇస్సాం, తైనువ విశ్వాసాలకు మూలపురుషుడై కోట్లాదిమందికి ఆయన 'అభ్రాహము' అంటే 'జనాంగాలకు తండ్రి' కూడా అయ్యాడు. అలా ఎన్నో పరీక్షలూ, ఎంతో సంఘస్తు లలో ఆయన అభ్రాము నుండి అల్లుహాముగా అశ్చీయంగా అరుస్తున్న స్థాయికి ఎదిగాడు. కాబట్టి అభ్రాహము జీవితంలో ఎన్నో పరీక్షలనే ముక్కలోపాటు దేవుని పట్ల తిరుగులేని విచేయా సారథం కూడా వెల్లివిచిసింది.

‘వరిళోదింపడానికి’ ఇస్పాకును
యా ఆదేశింపాడాంటుంది బైలిలీ
లే ‘వరిళోదవ’ అనే మాట వద్ద
లో ‘నిస్పా’ అనే మాన్సి పరిష
ండ. అనమానమైన అభ్రాహం
‘ప్రదర్శించాలనుకున్నాడు’
‘స్వల్పముకున్నాడు’ అని
లో బాగా పాండివాళ్యంటే, పది
శ్యతో పాండిచి, వాళ్య ప్రతి
ననం మురిసిపోతాం. ఈను
గట్టించి రుజువు చేసిందుకు
అది అమ్మే ప్రత్యక్ష దాన్ని గిగిగా
‘నిస్పా’ అనే హీలు పడాన్ని ఉ
ఎంచారు. ‘నీ వైలెక్ తుమారుడైన
పిల్పు’ అని ఆదేశిస్తే అభ్రా
సకాడడని దేవునికి బాగా
ఉంటో అడుకొకపోతే, అభ్రా
ఉలిబితీం మీది ఇస్పాకు గొంతు
లే దిగుతుందని కూడా దేవునికి
అయిన్న వారియి ఇస్పాకు
పచ్చనే ముక్కపోదల్లో ఉన్న ఒక
వ్యమని దేవుడు చూపించాడు.
వికాసుం ఎం తర అనమానమై
రికి ప్రదర్శించాడు. ‘దేవుని పట్ల
ఉజంగా ఏమిటో, మన వికాసు
ఉండాలో, అభ్రాహంము ద్వారా
కి రుజువు చేశాడు. వందమా
ఉదేయతతో పోల్చించే, మన విదే
శోస్తాయో, మనమే సాయలో
రిర్మాపుతుంది. పరీక్షలనే రాశు,
క్షూసాన్ని ఒక బలమైన కళ్ళ
న్నె లోకానికి ప్రదర్శించి దేవుడు
యితే దేవుడు పరీక్షిస్తే రఘు
చని అపవాదిది (యా
ందువల్ల మనమైర్చాంటు
సలా అన్నది అర్థమైతే మనం
స్తున్నామా? లేక అపవాది
న్నామా? అన్నది తెలిపోతుంది

